

K E N D E L S E

Sagens parter:

I denne sag har advokat [A] for [ejerforening] klaget over advokat [B], [bynavn], og advokat [B] har for advokat [C] klaget over advokat [A], [bynavn].

Sagens tema:

Klagerne vedrører en sag anlagt af advokat [C] og et af hende ejet anpartsselskab mod [ejerforening].

Advokat [A] har for [ejerforening] klaget over, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved i et brev til retten sammen med stævningen at have anført, at han ikke vidste, hvem der varetog sagsøgtens interesser, ligesom han bad retten om at forkynde stævningen for formanden for [ejerforening], [X] – selvom advokat [B] havde fået besked af advokat [A] om, at stævning kunne sendes til denne til frafald af kald.

Advokat [B] har for advokat [C] modklaget over, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved at have påtaget sig at varetage [ejerforening]s interesser i sagen uden at have dokumenteret at have den fornødne fuldmagt, og ved at have repræsenteret [ejerforening], selv om advokat [A] tidligere i sin egenskab af administrator for ejerforeningen havde rådgivet advokat [C] som medlem af og formand for foreningens bestyrelse.

Datoen for klagen:

Klagen er modtaget i Advokatnævnet den 10. februar 2011.

Modklagen er (i endelig form) modtaget den 24. oktober 2011.

Sagsfremstilling:

[Ejerforening] bestod af 4 ejerlejligheder: 2. sal tilhørte advokat [C] (fordelingstal 297), 1. sal tilhørte [Y] (fordelingstal 305), stuen tilhørte [X] (fordelingstal 302) og kælderetagen tilhørte "[ejendomsselskab]" ved advokat [C] (fordelingstal 96).

Fra i hvert tilfælde 2006 var advokat [C] formand for bestyrelsen.

Der opstod uenighed mellem på den ene side advokat [C] og på den anden side [X] og [Y], navnlig i forbindelse med, at advokat [C] ønskede at købe den fælles tagetagen, hvilket de to andre nægtede hende.

Ejerforeningen var utilfreds med sin hidtidige administrator, og på to ekstraordinære generalforsamlinger den 7. juli og den 19. august 2010 antog foreningen i enighed i stedet advokat [A] som administrator. Det blev aftalt, at [X] skulle være kontaktperson i forhold til administrator.

Den 25. november 2010 indkaldte advokat [A] efter anmodning fra [Y] og [X] til en ekstraordinær generalforsamling i ejerforeningen med henblik på valg af en ny formand i stedet for advokat [C].

På den ekstraordinære generalforsamling den 13. december 2010 mødte advokat [C] med advokat [B]. [X] og [Y] havde givet advokat [A], der fungerede som dirigent, fuldmagter til at stemme for, at [X] skulle være ny formand. Advokat [C] og anpartsselskabet stemte imod. Advokat [A] konstaterede, at [X] var ny formand for ejerforeningen, da hun havde fået flertal efter fordelingstal.

Advokat [B] oplyste efterfølgende, at advokat [C] og anpartsselskabet ville anlægge sag mod ejerforeningen med påstand om, at foreningen skulle anerkende, at hver lejlighed på generalforsamlingen havde én stemme (således at der blev stemt pr. lejlighed og ikke efter fordelingstal), og at beslutningen på generalforsamlingen den 13. december 2010 derfor var ugyldig.

I et brev af 14. januar 2011 til advokat [A] i den forbindelse bad advokat [B] om oplysning om, hvem der repræsenterede ejerforeningen under en retssag. Advokat [B] anførte, at ”De naturligvis ikke kan repræsentere foreningen i stridsspørgsmål mellem mine klienter og foreningen”.

I et brev af 19. januar 2011 til advokat [B] svarede advokat [A]:

”[...]

Jeg bekræfter i dag at have modtaget Deres brev dateret den 19. ds. med bilag, som jeg har sendt en kopi af til ejerforeningen. Når jeg har modtaget en tilbagemelding fra ejerforeningen, vil jeg vende tilbage.

[...]

Såfremt De og Deres klient beslutter Dem for at udtage stævning, inden jeg har modtaget en tilbagemelding fra ejerforeningen, kan De underrette retten om, at stævning kan sendes til mig til frafald af kald...

[...]”.

Samme dag skrev [X] til advokat [A]:

”[...]

Flertallet af ejerforeningen ønsker, at administrator advokat [A] skal varetage [ejerforening]s interesser under retssagen anlagt af advokat [C].

[...]”.

Ligeledes den 19. januar 2011 skrev advokat [A] i en ordrebekræftelse til [ejerforening] v/ formand [X], bl.a. følgende:

”[...]

Vi skal bekræfte, at vi indtil videre bistår Dem bl.a. i forbindelse med varslet retssag, som fr. advokat [C] gennem hendes advokat oplyser at ville anlægge mod [ejerforening]...

[...]”.

Den 4. februar 2011 sendte advokat [B] stævning i sagen til retten og skrev i et ledsagebrev:

”[...]

Jeg er ikke klar over, hvilken advokat der skal varetage sagsøgtes interesser.

[Byretten] bedes forkynde stævningen for formanden for [ejerforening] v/[X] Christensen ...

[...]”.

Advokat [A] meddelte advokat [B], at advokat [B]s meddelelse til retten var i strid med de advokatetiske regler, og at han var blevet anmodet om at indgive klage til Advokatnævnet, idet [X] og [Y] følte sig intimideret ved advokatens opførsel.

Advokat [B] skrev den 8. februar 2011 til retten, at advokat [A] havde meddelt, at sagen kunne sendes til advokat [A] for forkyndelse. Samme dag skrev advokat [B] til advokat [A]:

”[...]

Når jeg sendte brevet til retten, skyldes det naturligvis, at De allerede på generalforsamlingen i december af mig blev opfordret til at oplyse, hvem der skulle repræsentere ejerforeningen. De lovede at vende tilbage. De lovede også i det efterfølgende brev at vende tilbage med oplysning herom. Jeg har intet hørt fra Dem. Da De naturligvis ikke selv kan føre sagen, opfattede jeg det nærmest som en lettelse for alle parter at skrive til [byretten], som jeg gjorde. De modtog kopi heraf. Normalt oplyser sagsøgte, hvem der repræsenterer sagsøgte under sagen. Oplysning herom tilgår sagen, og herefter er sagen klaret.

Min henvendelse til retten er derfor ene og alene forårsaget af de to forhold, at De ikke siden generalforsamlingen den 13. december 2010 og til dato ... har givet mig de oplysninger, De lovede. Dels det forhold, at De naturligvis på grund af interessekonflikten ikke kan føre sagen, og så synes jeg ærligt talt, at det var en lettelse for alle, som jeg gjorde. Det er også baggrunden for, at der i stævningen ikke er anført en advokatnavn ud for sagsøgte.

[...]”.

Advokat [A] har oplyst, at han ikke tidligere havde repræsenteret nogle af den verserende retssags parter eller nogen af ejerforeningens medlemmer. På opfordring fra advokat [B] har advokat [A] supplerende oplyst, at han flere år forinden i visse forhold, der intet har med den verserende retssag, med advokat [B]s klient eller med ejerforeningen at gøre, har bistået [Y]s ægtefælle, som hun i øvrigt først blev gift med mere end et halvt år efter, at advokat [B] på klientens vegne havde udtaget stævning mod ejerforeningen.

Ved [byretten]s dom af 11. oktober 2012 blev [ejerforening] frifundet for advokat [C]s og anpartsselskabets påstande, bl.a. fordi retten fandt, at ejerforeningens vedtægter ikke regulerede forholdet om afstemning efter fordelingstal eller stemme pr. lejlighed, og at afstemning herefter i overensstemmelse med normalvedtægten skulle ske efter fordelingstal. Beslutningen på generalforsamlingen den 13. december 2010 var derfor gyldig.

Parternes påstande og anbringender:

Hovedklagen:

Klager:

Advokat [A] har for [ejerforening] påstået, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik ved i et brev til retten sammen med stævningen at have anført, at han ikke vidste, hvem der varetog sagsøgtens interesser, ligesom han bad retten om at forkynde stævningen for formanden for [ejerforening], [X], selvom advokat [B] havde fået besked af advokat [A] om, at stævning kunne sendes til denne til frafald af kald.

Advokat [A] har i den forbindelse anført, at advokat [B] fra advokat [A]s brev af 19. januar 2011 vidste, at stævning ønskedes sendt til ham til frafald af kald, hvilket var i forlængelse af, at der tidligere havde været afholdt møde i sagen, hvor begge advokaterne havde deltaget, ligesom der havde været tidligere korrespondance mellem dem. At advokat [B] ikke mente, at advokat [A] både kunne være administrator og advokat for ejerforeningen, var ikke ensbetydende med, at han ikke kunne modtage en stævning til frafald af kald.

Indklagede:

Advokat [B] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at det var klart, at advokat [A] ikke kunne repræsentere ejerforeningen i retssagen, jf. under modklagen, og at advokat [A] ikke var fremkommet med oplysning om, hvilken advokat der skulle gøre dette. Han havde heller ikke indkaldt til et bestyrelsesmøde eller en ekstraordinær generalforsamling til afklaring af spørgsmålet. Advokat [B]s oplysning til retten var derfor korrekt og skyldes alene advokat [A]s passivitet i spørgsmålet.

Modklagen:

Indklagede:

Advokat [B] har for advokat [C] påstået, at advokat [A] har tilsidesat god advokatskik ved at have påtaget sig at varetage [ejerforening]s interesser i sagen uden at have dokumenteret at have den fornødne fuldmagt, og ved at have repræsenteret [ejerforening], selv om advokat [A] tidligere i sin egenskab af administrator for ejerforeningen havde rådgivet advokat [C] som medlem af og formand for foreningens bestyrelse.

Advokat [B] har til støtte for sine påstande bl.a. anført, at advokat [A] længe inden stævning blev udtaget, havde været involveret i uenigheden om stemmevægt og andre konfliktforhold, og han havde efterfølgende ikke på advokat [C]s, men på de 2 andre ejeres anmodning, helt og holdent varetaget ejerforeningens interesser overfor advokat [C]. Advokat [A] havde på generalforsamlingen den 13. december 2010 været til stede på vegne de to andre ejere, da han bl.a. medbragte fuldmagt fra dem i det omfang, de ikke kunne være til stede på generalforsamlingen.

Klager:

Advokat [A] har påstået frifindelse og har til støtte herfor anført, at han pr. 1. juli 2010 blev antaget som administrator af [ejerforening], herunder til at administrere foreningen og repræsentere den under eventuelle tvister. Ejerforeningen er en selvstændig juridisk enhed, og advokaten havde ikke forinden repræsenteret nogen af medlemmerne, der i øvrigt alle havde egne advokater. Da advokat [C] gennem advokat [B] varslede, at hun ville udtage stævning mod ejerforeningen, anmodede foreningen ved formand [X], efter aftale med flertallet i foreningen, advokat [A] om at repræsentere foreningen. Ejerforeningen havde i øvrigt i sin tid specifikt bedt om, at [X] skulle være kontaktperson til advokaten, ligesom det af vedtægterne fremgik, at ejerforeningen forpligtes af formanden.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 5 medlemmer.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Hovedklagen

Advokat [A] havde i sit brev af 19. januar 2011 til advokat [B] oplyst, at en eventuel stævning kunne sendes til ham til frafald af kald. Uanset om advokat [B] mente, at advokat [A] på grund af en interessekonflikt ikke kunne repræsentere ejerforeningen, var det herefter vildledende og i strid med god advokatskik, når advokat [B] over for retten helt kortfattet oplyste, at han ikke var klar over, hvilken advokat, der skulle varetage foreningens interesser, og at stævning derfor skulle forkyndes direkte for foreningen ved dennes formand.

Advokatnævnet finder således, at advokat [B] har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Advokat [B] er ved Advokatnævnets kendelser 13. marts 2009 pålagt en bøde på 10.000 kr. Advokat [B] er endvidere ved Advokatnævnets kendelse af 29. november 2011 pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Denne afgørelse er af advokat [B] indbragt for domstolene. Endelig er advokat [B] ved Advokatnævnets kendelse af 30. maj 2013 pålagt en bøde på 10.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik. Fristen for at indbringe denne kendelse for retten er ikke udløbet ved Advokatnævnets behandling af denne sag. Da forholdet i nærværende sag er begået forud for Advokatnævnets kendelse af 29. november 2011, og da en samtidig påkendelse skønnes at ville have medført en forhøjelse af sanktionen, udmåles en tillægssanktion, jf. princippet i straffelovens § 89.

Advokatnævnet pålægger for forseelsen i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat [B] en tillæggsbøde på 5.000 kr. Advokatnævnet bemærker i den forbindelse på den ene side, at advokat [B]s oprindelige meddelelse til retten synes at have karakter af en unødvendig provokation, men at han dog hurtigt herefter oplyste retten om, at advokat [A] havde meddelt, at stævningen kunne sendes til ham for forkyndelse.

Advokat [B] kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Modklagen

4 medlemmer udtaler:

Det lægges til grund, at advokat [A] ikke inden han påtog sig hvervet som administrator for [ejerforening] havde haft nogen forbindelse til foreningen eller nogen af dens medlemmer.

Det er endvidere ikke godtgjort, at advokat [A] som administrator har søgt at fremme enkelte medlemmers interesser over for andres, undtagen for så vidt som dette nødvendigvis måtte følge af en saglig varetagelse af hvervene som administrator og dirigent på generalforsamlinger. Mens advokat [C] var formand for ejerforeningen udførte advokaten sine hverv på samme måde som senere og havde ingen speciel relation hverken til hende eller til nogen af de andre. Når advokat [C] herefter anlagde sag mod ejerforeningen, finder disse 4 medlemmer ikke, at advokat [A] på grund af interessekonflikt har været afskåret fra at repræsentere ejerforeningen i sagen.

Advokat [A] blev anmodet af ejerforeningens formand, [X], om at påtage sig at føre retssagen for foreningen. Idet et flertal af medlemmerne (efter fordelingstal) stod bag anmodningen, idet foreningen ifølge vedtægterne forpligtedes af formanden, og idet intet særligt talte imod, finder disse 4 medlemmer, at advokat [A] har været berettiget til at gå ud fra, at han havde tilstrækkelig fuldmagt til at repræsentere ejerforeningen.

Disse 4 medlemmer af Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat [A] ikke har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1, og stemmer for at frifinde advokat [A].

1 medlem udtaler:

1 medlem lægger særligt vægt på det samarbejdsforhold, der foreligger mellem en bestyrelse, dettes medlemmer og den samarbejdende advokat, herunder at der i dette samarbejde opstår en fortrolighed mellem bestyrelsen, medlemmerne og advokaten. Det kan derfor ikke afvises, at der i en situation som den foreliggende ville kunne opstå en interessekonflikt.

Dette medlem finder derfor, at advokat [A] ved at have repræsenteret [ejerforening], og ved tidligere i sin egenskab af administrator for ejerforeningen at have rådgivet advokat [C] som medlem af og formand for foreningens bestyrelse, har tilsidesat god advokatskik.

Afgørelsen træffes efter stemmeflertallet.

Herefter bestemmes:

Advokat [B] pålægges en bøde på 5.000 kr.

Advokat [A] frifindes.

På nævnets vegne

Henrik Linde